

Hvorfor kan vi ikke bare rette fejllindberetninger for *S. agalactia* i kvægdatabase

SEGES Innovation har ansvaret for den praktiske del af overvågningsprogrammet for *S. agalactia*, herunder prøveudtagning og statusskifte. Men der opstår af og til fejl ved indberetning af mælkeprøvesvar, hvor dyrlæger indtaster forkerte koder. Sammenlignet med ydelseskontrol/Eurofins, som bruger stregkoder til validering, er der færre fejl i deres system.

Selvom det er menneskeligt at lave fejl, er det vigtigt at følge programmets rammer, hvilket betyder, at status kun kan ændres administrativt, hvis der foreligger gyldige prøver fra enten enkelt dyr eller tankprøver.

Kan diagnostikken i Kvægpraksis forbedres?

Noget der dog undre er, at der fortrinsvis sker statusskifte ud fra goldprøver udtaget på ydelseskontrol og i forbindelse med de to årlige prøveudtagninger, der udtages af mejerierne som tredjepart. Når man ser på data fra statusskifte i Q4 2024, så er det et meget klart mønster, positive besætninger findes i begrænset omfang af praktiserende dyrlæger. Man må forvente at der er væsentlig bedre sensitivitet ved at undersøge akutte kliniske prøver fra køer med 40 kg mælk, end når man tester med PCR i en silotank med 40.000 liter mælk?

Er man usikker på egen diagnostik i praksis kan det anbefales at sende prøver, man mistænker for at være *S. agalactia* til akkrediteret laboratorium især hvis det er fra en besætning, der ikke er en kendt *S. agalactia* besætning. Det er en måde at validere diagnosen samtidig er det et tjek af kvaliteten af eget arbejde.

Gør man landmanden en tjeneste ved lav sensitivitet på indberetning?

Nej, i mange besætninger kan man ved meget aktivt og hurtigt smitteopsporing forsøge at finde smittede dyr så yderligere smitte stoppes og samtidig sikre at den interne smittebeskyttelse er optimal i forhold til smittespredning.

Case fra den virkelige verden

Kollega fra praksis kontakter Lene Trier her hos SEGES, der sidder med den administrative del af overvågningsprogrammet og vil gerne have rettet en fejl i indberetning, som har sendt en besætning som vedkommende dyrlæge har rådgivningsaftale med i smittet status. Dette er ikke muligt indenfor rammerne for at opnå fri status, enten via tankprøver eller enkelt dyrprøver, hvilket dyrlægen gøres bekendt med.

Det er vedkommende kvægdyrlæge og landmand stærkt utilfreds med, og de kontakter nu SEGES gennem forskellige medarbejdere for at udtrykke sin undren og utilfredshed over

systemet. Når det ikke virker, så klager de helt rutinemæssigt længere op i systemet for at få deres vilje – men uden held. Reglerne kan ikke gradbøjes.

Den nu positive besætning har aftalt at sælge dyr til en robotbesætning på Fyn i forbindelse med dennes udvidelse; men dette sættes i bero. Og hvad sker der så – kort tid efter er besætningen også positive på de tankprøver, der udtages med henblik på at få fri status. Noget tyder på at der måske ikke var lavet en fejl i den først prøve. Besætningen er reelt smittet med *S. agalactia*. Havde landmand og dyrlæge fået deres vilje og besætningen sat tilbage i fri-status kunne smitten være flyttet med salg dyr til ny besætning på Fyn.

Eksemplet indrammer meget godt vores problem – ja, der er helt klart nogle, der laver fejl, men vi kan ikke vurdere om dyrlæger taler sandt og med overvejende sandsynlighed har den pågældende dyrlæge ikke været helt ærlig. Det er vigtigt at huske på, at der ikke kun er et hensyn at tage overfor egen kunde; men der er også et ansvar i forhold til de besætninger, der ikke har smitten.